

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-3)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assetegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»

▶ Salm responsorial (144)

R. *Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.*
El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat, / i al seu temps vós els doneu l'aliment. / Tan bon punt obriu la mà, / sacieu de bon grat tots els vivents. R.

Són camins de bondat, els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,35.37-39)

Germans, qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant?

De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

▶ Evangelí segons sant Mateu (Mt 14,13-21)

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se'n anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblats a comprar-se menjar». Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos». Jesús respongué: «Porteu-me'ls.»

Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots ple-gats uns cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-3)

Así dice el Señor:

«Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguraré a David.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Abres tú la mano, Señor, y nos sacias de favores.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Los ojos de todos te están aguardando, / tú les das la comida a su tiempo; / abres tú la mano, / y sacias de favores a todo viviente. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,35.37-39)

Hermanos:

¿Quién podrá apartarnos del amor de Cristo?: ¿la aflicción?, ¿la angustia?, ¿la persecución?, ¿el hambre?, ¿la desnudez?, ¿el peligro?, ¿la espada? Pero en todo esto vencemos fácilmente por aquel que nos ha amado. Pues estoy convencido de que ni muerte, ni vida, ni ángeles, ni principa-

dos, ni presente, ni futuro, ni potencias, ni altura, ni profundidad, ni criatura alguna podrá apartarnos del amor de Dios manifestado en Cristo Jesús, Señor nuestro.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 14,13-21)

En aquel tiempo, al enterarse Jesús de la muerte de Juan, el Bautista, se marchó de allí en barca, a un sitio tranquilo y apartado. Al saberlo la gente, lo siguió por tierra desde los pueblos. Al desembarcar, vio Jesús el gentío, le dio lástima y curó a los enfermos. Como se hizo tarde, se acercaron los discípulos a decirle: «Estamos en despoblado y es muy tarde, despide a la multitud para que vayan a las aldeas y se compren de comer.» Jesús les replicó: «No hace falta que vayan, dadles vosotros de comer.» Ellos le replicaron: «Si aquí no tenemos más que cinco panes y dos peces.» Les dijo: «Traédmelos.»

Mandó a la gente que se recostara en la hierba y, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición, partió los panes y se los dio a los discípulos; los discípulos se los dieron a la gente. Comieron todos hasta quedar satisfechos y recogieron doce cestos llenos de sobras. Comieron unos cinco mil hombres, sin contar mujeres y niños.

La multiplicació dels pans. Miniatura d'un còdex del segle XIV, titulat *Missal franciscà*, Biblioteca Nacional (París)

🗣️) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Donar de menjar i celebrar l'eucaristia

Mateu situa la primera multiplicació dels pans després de l'episodi de la mort de Joan Baptista. Aquí Mateu reprèn Marc com a guia del seu evangeli. La frase introductòria ho recorda i així justifica que Jesús s'allunyi dels pobles i poblats de l'entorn i marxi en una barca cap a un lloc despoblat.

Això, que ho tenim també en Marc, en Mateu pren un altre aire: les multituds se'n assabenten i *el segueixen*. Aquestes multituds que *el segueixen* són un projecte d'Església. Mateu continua donant indicis d'un interès eclesial que es manifesta en múltiples detalls.

Quan Jesús arriba al lloc al qual es dirigien, es troba amb la gran multitud i se sent mogut a la compassió. Això és comú als tres sinòptics. Tanmateix, Mateu, en comptes de presentar Jesús «ensenyant moltes coses» (Mc 6,34) o bé parlant-los del Regne (Lc 9,11), subratlla que Jesús va guarir els malalts (Mt 14,14).

La misericòrdia del Messies d'Israel amb el seu poble és un aspecte fonamental de Mateu. Recordem Mt 11,2: Joan va enviar els seus deixebles a preguntar-li: «Ets tu el qui ha de venir...?» I Jesús els respon: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu: els cecs hi veuen, els sords hi senten...». Són les obres del Regne que van molt més enllà del que s'esperava del Messies. Però són el model de l'estil dels seguidors de Jesús, el model de l'Església (cf. Mt 9,13 i 12,7).

A continuació ve la multiplicació dels pans i els peixos. El relat de Mateu més aviat omet detalls narratius del text de Marc. El resultat és una narració molt austera que, en consonància amb el que acabem de dir fa un moment, posa l'accent a donar de menjar als qui estan afamats. És la línia de les obres del Messies. Però Jesús, endemés, demana als deixebles que donin ells de menjar a la gent. És la petició a l'Església que es considera deixeble de Jesús. Per això la ressonància eucarística del text és la que dóna sentit a les obres de misericòrdia no solament de Jesús sinó dels seus seguidors i enllaça els fets de donar de menjar i de celebrar l'eucaristia.

ENTREVISTA

MONTSERRAT RIBAS I PIERA

Converses amb amor

La Montserrat Ribas destaca de la seva germana Carmen —que va morir l'1 de gener de 2002— «la seva joia de viure, la seva alegria eixelebrada i comunicativa». Era assistent social de Càritas, una tasca que va exercir «a fons i amb una total anarquia i desordre, i que es traduïa en estimar». Per retre-li un homenatge, la Montserrat ha recollit en el llibre *Converses amb la meva germana* (Ed. Saragossa) tretze converses sobre diverses coses pensades i viscudes amb ella.

Què transmet el llibre?

Déu és amor i on hi ha amor hi ha Déu. Tota la vida de la Carmen va estar amarada per aquest amor, participació del que Déu ens té. Aquest amor el va aportar a tots els que l'envoltaven, especialment als més desvalguts, amb una alegria constant i valentia davant dels contratemps, com va ser afrontar la dura i llarga malaltia que va patir.

De la fe, punt cabdal que conduïa les seves vides, no en parlaven...

«Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres» (Jn 13,35). Va ser el seu lema. Potser un cert pudor i tímidesa ens va impedir expressar la nostra fe oralment. Però crec que aquesta fe que Déu ens va donar i que ens van transmetre els nostres pares la vam intuir i ens unia sense parlar-ne.

Com ha evolucionat la seva fe, arran de la mort de la Carmen?

He gaudit molt escrivint les *Converses*. Poden semblar una mica surrealistes, però són reals. I he après aspectes que quan ella vivia no vaig apreciar prou. Jo sento, sense deixar de viure amb joia els moments actuals, que em vaig acostant amb serenitat i confiança a aquesta trobada amb el Senyor.

Òscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

Jerusalem i la veritable identitat de Jesús

La finalitat de la meua ponència és indicar que el missatge evangèlic proclamat per Jesús en la gran ciutat de Jerusalem pot inspirar la nostra proclamació de l'Evangeli en les grans ciutats del segle XXI.

Jerusalem fou la ciutat en què Jesús mostrà la seva veritable identitat. La predicació de l'Evangeli de Jesús en les megàpolis del nostre segle es fa en un clima marcat per l'absència de Déu. L'impacte que pugui fer la proposta de l'Evangeli dependrà molt de la proclamació de la veritable identitat de Jesús en el nostre temps. Cal instaurar un diàleg sobre la fe en Jesucrist, sense por i sense excloure ningú.

Així com Jesús va cercar la trobada amb tothom, l'Església haurà de tenir la valentia, com diu el papa Francesc, d'anar a anunciar la Bona Nova a tots els qui habiten les ciutats, els carrers, les places públiques, els llocs de treball..., per ajudar-los a conèixer millor Jesús, a convertir-se a ell i, d'aquesta manera, tenir accés a la vida divina, a la vida eterna.

Jesús anava a trobar els pobres, els leprosos, fora o al marge de les ciutats i pobles; anava fins als *extramurs* per guarir-los i ajudar-los. Crec que la pastoral de les grans ciutats ens imposa aquest compromís: anar fins a les perifèries, anar fins als marges socials, fins als marginats que hi ha a totes les grans concentracions urbanes. I anar-hi per proclamar —amb obres i amb paraules— en aquests àmbits marginals el Crist mort i ressuscitat per tots nosaltres.

(De la ponència del Dr. Jean-Bosco Matand, de Kinshasa, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

Mi experiència professional

Al largo de mi ejercicio profesional —que ya supera las cuatro décadas— como médico psiquiatra atendiendo a niños y a sus familias, me he encontrado con multitud de casos de separaciones. Las he visto de todos los colores.

Desde muy civilizadas a muy turbulentas. He sido testigo de miradas brutales de odio entre adultos que, seguramente, unos años antes se cogían tiernamente las manos y se miraban embelesados.

He oído tremendas sentencias de muerte en boca de cónyuges que se sentían traicionados y deseaban lo peor para la que otrora fue su admirada pareja.

He visto caritas de pánico en niños con sólo mencionar la posibilidad de que se excluyera a un padre de su vida... Y a todo esto me gustaría poner remedio o, como mínimo, mitigar estos peliagudos acontecimientos. ¿Es ello posible? Le puedo contestar contundente y categórico: sí.

La capacidad de comprender las situaciones por más escabrosas que sean, de ver las cosas con otras perspectivas no tan negativas, de saber perdonar (aunque no lo merezca la persona depositaria de este perdón), de saber gestionar adecuadamente el tiempo con los hijos..., todo ello es factible si se sabe explicar a los padres cómo hacerlo y hay buena disposición por parte de ellos a escuchar, porque quieren educar bien a sus hijos.

Dr. Paulino Castells
(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Conservar nuestra pequeñez ante Dios

En Asís, el Papa alababa al Señor porque Dios elige a los pequeños. San Francisco se despojó de una vida cómoda y superficial para vivir como hijo del verdadero Padre que está en el Cielo.

El inicio de agosto nos invita a dirigir nuestra mirada hacia Asís, y allí hacia María, Reina de los Ángeles, titular de la pequeña capilla de la Porciúncula. En 1216, en una visión, el santo obtuvo de Jesús la *indulgencia de la Porciúncula* (también llamada *el perdón de Asís*), aprobada por Honorio III.

En una homilía en Santa Marta, el papa Francisco afirmaba que «todos nosotros, con el bautismo, fuimos elegidos por el Señor». «¿Dónde está la fidelidad cristiana?», se preguntó. Y respondió: «La fidelidad cristiana, nuestra fidelidad, es sencillamente custodiar nuestra pequeñez para que pueda dialogar con el Señor.»

Cuando no somos fieles al Señor, el arrepentimiento, la oración, el sacramento, la petición de perdón, la penitencia, nos permiten volver a nuestra pequeñez. «La humildad, la docilidad y la mansedumbre» son las bases para llevar adelante «el diálogo entre nuestra pequeñez y la grandeza de Dios».

Y concluyó: «Que el Señor nos conceda, por intercesión de la Virgen, la gracia de custodiar nuestra pequeñez ante Él.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 4. □ **Dilluns** [lit. hores: 2a setm.] [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,22-36]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana mr.
- 5. ■ **Dimarts** [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 15,1-2.10-14]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...
- 6. □ **Dimecres** [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1, 16-19) / Sl 96 / Mt 17,1-9]. Transfiguració del Senyor, popularment *el Salvador*, situada per tradició al mont Tabor (s. iv). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.
- 7. ■ **Dijous** [Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaetà (*Cayetano*, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524).
- 8. □ **Divendres** [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32,35cd-36ab.39abcd.41 / Mt 16,24-28]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos.
- 9. ■ **Dissabte** [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa-Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa; sant Romà, mr. (s. iii); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipitria Barriola, fund. Filles de Jesús.
- 10. ■ **† Diumenge vinent**, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1Re 19,9a.11-13a / Sl 84 / Rm 9,1-5 / Mt 14,22-33]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. iii); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

Edició: MCS del bisbat de Lleida, c/ Bisbe 1, 25002 Lleida, tel. 973 268 628; a/e: mcs@bisbatlleida.org
Web: www.bisbatlleida.org - Dip. legat B. 52212-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737